

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ד ע"א

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קדישא, דכמה יקר על יקר, ועטרה על עטרה, מעטרן לאבנה דההוא בר נש תמן, בשעתא דאמר קודשא בריך הוא, אתכנשי למשמע חדושא ומלין חדתין דאורייתא, משמיה דפלוגי בר פלוגי, כמה אינון דנשקין על רישיה. כמה צדיקיא מעטרין ליה, כד נחתין. זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין.

(עד כאן)

תרגום לעברית

עוד שמעתי מנורה הקדושה, שפמה כבוד על כבוד ועטרה על עטרה מעטרים לאבי אותו אדם שם בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: התכנסו לשמע חדוש ודברים חדשים בתורה משם פלוגי בן פלוגי. כמה הם שמנשקים את ראשו. כמה צדיקים מעטרים אותו כשיוֹרְדִים. אשרי חלקם של כל אלו שמשתדלים בתורה ביום השבת משאר

ימים. (עד כאן)

רעיא מהימנא (במדבר ט"ו) ראשית עריסותיכם חלה תרימו וגו', פקודא דא להפריש חלה לכהן. חל"ה הכי חושבניה, מ"ג ביצים, וחומש ביצה, חד מחמש. ואית חומש חד מן חמשי, דאיהו ו'. ודא סימן מג"ן, דאיהו מיכא"ל גבריא"ל נוריא"ל. חלה, שכינתא. דבאתר דאלין מלאכין תמן, אבהן תמן. ובאתרא דאבהן תמן, שכינתא תמן. ובה ויחל, בזה צלינא, הדא הוא דכתיב, (שמות לב) ויחל משה את פני יי אלהיו. (דברים ג) אדני ידוד אתה החלות להראות את עבדך. ובה חלה זכות אבות. ובה תמה זכות אבות לרשעים. דהווי מקבלין אגרייהו ביהאי עלמא. דמסטר אדימינא, דתמן י' דאיהו חכמה, שרותא דשמא דידוד, דאיהו אחזי זכותא על בנהא מימינא, דתמן רמ"ח פקודין דעשה. מסטר דאת ה' בתרא, דאיהי לשמאלא דגבורה, דתמן לא תעשה, דאינון שס"ה, דתמן נדונין רשעים גמורים, תמה לון זכות אבות, ואתהפך לון שם יהו"ה, הוה"י. ואוליפנא מהמן הרשע, (אסתר ה) וכל זה איננו שוה לי. (ע"כ רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

ראשית עריסותיכם חלה תרימו וגו'. מצוה לו להפריש חלה לכהן. חל"ה כהן חשבונה: מ"ג ביצים וחומש ביצה, אחד מחמש. ויש חמש אחד מחמשים, שהוא ו'. וזה סימן מג"ן, שהוא מיכא"ל גבריא"ל נוריא"ל. חלה - שכינה. שבמקום שמלאכים אלה שם - האבות שם. ובמקום שהאבות שם - שכינה שם. ובה ויחל, בזה אנו מתפללים. זהו שכתוב (שמות לב) ויחל משה את פני ה' אלהיו. (דברים ג) אדני אלהים אתה החלות להראות את עבדך. ובה חלה זכות אבות, ובה תמה זכות אבות לרשעים, שהיו מקבלין שכרם בעולם הזה. שמצד ימין ששם י', שהיא חכמה, ראשית שם ה', שהיא מראה זכות על בניה מימין, ששם רמ"ח מצוות עשה מצד אות ה' אחרונה, שהיא

שְׁמַאל שֶׁל גְּבוּרָה, שְׁשֵׁם לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁהֵם שֵׁם'ה, שְׁשֵׁם נְדוּנִים רְשָׁעִים גְּמוּרִים, תִּמָּה
לָהֶם זְכוּת אָבוֹת, וּמִתְהַפֵּךְ לָהֶם שֵׁם יְהוָה'ה - הוּה'י. וְלִמְדָנוּ מִהֶמֶן הָרָשָׁע, (אִסְתֵּר ה)
וְכָל זֶה אֵינָנו שׁוֹה לִי.

טקסט הזוהר

(במדבר ט"ו) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגו' וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹרוֹתֵם וּגו'. רַבִּי חֲזַקְיָה פֶתַח, (זכריה ג) וַיֵּרָאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וּגו'. כִּמָּה זָכָאִין אֵינָנו יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעֵי בִיקְרָהוֹן עַל כָּל בְּנֵי
עַלְמָא, וְיָהֵב לֹון אֲוִרֵיתָא קְדִישָׁא, וְיָהֵב לֹון נְבִיאֵי מְהִימְנֵי, דְּמַדְבְּרֵי לָהּ בְּאֲוִרֵיתָא,
בְּאַרְחָ קְשׁוּט.

תרגום לעברית

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגו' וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם
לְדוֹרֵתָם וּגו'. רַבִּי חֲזַקְיָה פֶתַח, (זכריה ג) וַיֵּרָאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַגָּדוֹל וּגו'. כִּמָּה
צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּכַבּוּדָם עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְנָתַן לָהֶם
תּוֹרָה קְדוּשָׁה, וְנָתַן לָהֶם נְבִיאֵי אֱמֶת שֶׁמְנַהֲיָגִים אוֹתָם בְּתוֹרָה בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כָּל נְבִיאֵי וְנְבִיאֵי דְאֻקִּים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כְּלָהּ אֲתַגְלִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עַלֵייהוּ, בְּדֶרֶגֶין עֲלָאִין קְדִישִׁין, וְחֲמוּ זִיו יִקְרָא קְדִישָׁא דְּמִלְכָּא מְאַתֵּר עַלְאָה,
אַבְל לֹא קָרִיב כְּמֹשֶׁה, דְּהוּא קָרִיב לְמִלְכָּא יִתִּיר מִכָּל, דְּהוּא זָכָא חוּלְקִיה יִתִּיר מִכָּל
בְּנֵי עַלְמָא, דְּעַלְיָה כְּתִיב, (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידוֹת. וְשָׂאֵר
נְבִיאֵי, הוּוּ חֲמָאן מְאַתֵּר רְחִיקָא, כִּמָּה דְּאֵת אֱמֶר (ירמיה לא) מִרְחוֹק יְיָ נִרְאָה לִי.
(שמות י"א ע"ב) אֱמֶר רַבִּי חֲזַקְיָה, הָכִי אֲוִלִּפְנָא, כְּתִיב (שמות ב) וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוִי
וַיִּקַּח אֶת בֵּת לֹוִי. וַיֵּלֶךְ אִישׁ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּמָּה דְּאֵת אֱמֶר (שמות טו) יְיָ אִישׁ

מִלְחָמָה. מִבֵּית לְוִי: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתֵר דְּחֻכְמָה עֲלָא, וְהָהוּא זֹהָר (ס' א' נהר)
מִתְחַבְּרָן כְּחָדָא, דְּלֹא מִתְפָּרֵשׁן לְעֲלָמִין. מִבֵּית לְוִי: דְּאֲשֵׁרֵי לְוִיתָן (ס' א' כל חידו)
בְּלַחֲדוּי בְּעֲלָמָא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קד) לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשַׁחַק בּוֹ. וַיִּקַּח אֶת בֵּת
לְוִי, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתֵר דְּנִהֲרִירו דְּסִיְהָרָא נִהִיר.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כָּל נְבִיאִים וּנְבִיאִים שֶׁהֶעֱמִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, עַל כָּלָם הִתְגַּלָּה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת, וְרָאוּ זֵיו כְּבוֹד קְדוֹשׁ שֶׁל הַמֶּלֶךְ מִמָּקוֹם
עֲלִיוֹן, אֲבָל לֹא קְרוֹב כְּמִשָּׁה, שֶׁהִיא קְרוֹב לַמֶּלֶךְ יוֹתֵר מִהַכֹּל, שֶׁהִיא אֲשֵׁרֵי חֵלְקוֹ יוֹתֵר
מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁעָלִיו כְּתוּב (במדבר יב) פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמֵרָאָה וְלֹא בְּחִידָתָא.
וְשָׂאָר נְבִיאִים הָיוּ רוֹאִים מִמָּקוֹם רְחוֹק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) מֵרְחוֹק ה' נִרְאָה לִי.
אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, כִּי לְמַדְנֵנו, כְּתוּב (שמות ב) וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי.
וַיֵּלֶךְ אִישׁ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה. מִבֵּית לְוִי -
זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מָקוֹם שֶׁחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה וְאוֹתוֹ זֹהָר (נהר) מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד, שֶׁלֹּא
נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. מִבֵּית לְוִי - שֶׁהִשָּׁרָה לְוִיתָן (כל שמחה) בְּלִבָּדוֹ בְּעוֹלָם, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
(תהלים קד) לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשַׁחַק בּוֹ. וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מָקוֹם
שֶׁאוֹר הַלְבָנָה מֵאִיר.

טקסט הזוהר

וְתִהְיֶה הָאִשָּׁה וְתִלְדַּ בֶּן. הָאִשָּׁה וְדַאי, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית ב) לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה.
בְּקִדְמִיתָא בֵּת לְוִי, הִכִּי הוּא וְדַאי. וְכִי בֵּת לְוִי בְּקִדְמִיתָא, וְהִשָּׁתָא אִשָּׁה. אֵלָּא הִכִּי
אוֹלִיפְנָא, אֶתְתָּא עַד לֹא אֲזִדְּוֹגַת, אֶתְקִרִיאַת בֵּת פְּלוֹנִי, בְּתֵר דְּאֲזִדְּוֹגַת. אֶתְקִרִי אִשָּׁה,
וְהָכָא, בֵּת וְאִשָּׁה, כֹּלָא בְּחַד דְּרִגָּא הוּא.

ותהר האשה ותלד בן. האשה ודאי, כמו שנאמר (בראשית ב) לזאת יקרא אשה. בהתחלה בת לוי, כך הוא בודאי. וכי בת לוי בהתחלה וכעת אשה? אלא כך למדנו, אשה עד שלא מזדווגת נקראת בת פלוני. אחר שהזדווגה נקראת אשה. וכאן בת ואשה, הכל בדרגה אחת היא.

טקסט הזוהר

ותצפנהו ג' ירחים, אליו תלת ירחין דדינא קשיא שריא בעלמא. ומאי גינהו. תמו"ז וא"ב וטב"ת. מאי קא משמע לן. דעד דלא נחת משה לעלמא, שכיח הוה הוא לעילא, ועל דא אזדווגת ביה שכינתא מן יומא דאתיליד. מכאן אמר רבי שמעון, רוחיהון דצדיקייא שכיחין אינון לעילא, עד לא יחתון לעלמא.

תרגום לעברית

ותצפנהו שלשה ירחים - אלו שלשת החדשים שהדין הקשה שרוי בעולם. ומהם? תמו"ז וא"ב וטב"ת. מה בא להשמיענו? שעד שלא ירד משה לעולם, מצוי היה למעלה, ועל זה הזדווגה בו שכינה מיום שנולד. מכאן אמר רבי שמעון, רוחות הצדיקים מצויות הן למעלה עד שלא ירדו לעולם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קע"ד ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו וגו' מאי ותקח לו תיבת גמא. דחפת ליה בסימנהא, למיהוי נטיר מאינון נוגי ימא, דשאטין בימא רבא, כמה דכתיב, (תהלים קד) שם רמש ואין מספר. והיא חפת ליה למיהוי נטיר מנייהו בחפו (ס"א דסטרא דיובלא יקירא) דבני ימא בלא יקירא בתרי גוונים, בחיור ואופם, ואנח ליה למשה למישט בינייהו,

וְלֹא יִכָּלֶה עוֹד הַצָּפִינוּ וְתִקַּח לּוֹ וְגו'. מֶה זֶה וְתִקַּח לּוֹ תִּבְתָּ גַּמָּא? שְׂפָסְתָה אוֹתוֹ בְּסִמְנֶיהָ לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מֵאוֹתָם דְּגִי הֵימָּה שְׂשֻׁטִים בְּיָם הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תַּהֲלִים קֹד) שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מְסָפֶר. וְהִיא כְּסָתָה אוֹתוֹ לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מֵהֶם בְּכִסּוּי (שֶׁל צַד הַיּוֹבֵל הַמְּכַבֵּד) שְׂפָנֵי הֵימָּה בְּלֹא כְבוֹד בְּשָׁנֵי צָבָעִים, לְכֵן וְשָׁחַר, וְהִנִּיחָה אֶת מַשָּׁה לְשׁוֹט בִּינִיָּהֶם, לְהִיּוֹת נוֹדַע בִּינִיָּהֶם, מַשׁוּם שְׁעָתִיד הוּא לְעֻלּוֹת בִּינִיָּהֶם בְּפַעַם אַחֲרֵת לְקַבֵּל תּוֹרָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.